

HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed

אסתירא

בשנים שוכרתו<sup>ב</sup> בשמנה אתיווהו לקמיה אמר ליה אי הדרת כך יהיבנא לך ברתאי הדר ביה איכא דאמרו רב נסבא וגירשה איכא דאמרי לא נסבא כלל כדי שלא יאמרו בשביל זו חזר זה ולמה ליה כולי האי דאמר רב יהודה אמר רב ואמרי לה אמר ר' חייא בר אבא אמר ר' יוחנן ואמרי לה אמר ר' שמואל בר נחמני אמר ר' יונתן<sup>ג</sup> כל המלמד את בן חבירו תורה זוכה ויושב בישיבה של מעלה שנאמר<sup>ד</sup> אם תשוב ואשיכך לפני תעמוד וכל המלמד את בן עם הארץ תורה אפילו<sup>ה</sup> הקב"ה גוזר גזירה מבטלה בשבילו שנאמר<sup>ו</sup> ואם תוציא יקר מזולל כפי תהיה אמר ר' פרנך אמר ר' יוחנן כל שהוא תלמיד חכם ובנו תלמיד חכם ובנו תלמיד חכם ישוב אין תורה פוסקת מזרעו<sup>ז</sup> לעולם שנאמר<sup>ח</sup> ואני זאת בריתי וגו' לא ימוש מפך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר ר' מעתה ועד עולם מאי אמר ה' אמר הקב"ה אני ערב לך בדבר זה מאי מעתה ועד עולם אמר ר' ירמיה מכאן ואילך תורה מחזרת על אכסניא שלה רב יוסף יתיב ארבעין תעניתא ואקריוהו לא ימוש מפך יתיב ארבעים תעניתא אחריני ואקריוהו לא ימוש מפך ומפי זרעך ומפי זרע זרעך אמר מכאן ואילך לא צריכנא תורה מחזרת על אכסניא שלה ר' זירא כי סליק לארעא דישראל יתיב מאה תעניתא דלשתכח גמרא בבבליה מיניה כי היכי דלא נטרדיה יתיב מאה אחרניתא דלא לשכוב ר' אלעזר בשניה ונפלין עילויה מילי דצבורא ויתיב מאה אחרני דלא נשלוט ביה גורא דגיהנם כל תלתין יומי הוה בריק נפשיה שגר תנורא סליק ויתיב בגויה ולא הוה שלטא ביה גורא יומא חד יהבו רבנן עינא ואיחרכו שקיה וקרו ליה<sup>ט</sup> קטין חריק שקיה אמר רב יהודה אמר רב<sup>י</sup> מאי דכתיב<sup>י</sup> מי האיש החכם ויבן את זאת ואשר דבר פי ה' אליו ויגידה על מה אבדה הארץ דבר זה אמרו

אהריריה דבי רבי.  
 ממונה על  
 הספוס  
 והפרדות על (שבת קכג).  
 קשי יומא דמיטרא.  
 שאין בני דאס סיוילן לעשות  
 להרסן. כיומי  
 שני ומושי שמקבלין  
 עם חבירין  
 תבוקת עורא, שיש חומות  
 וקולות ואושות ציוס  
 במשנים יום הדין (תענית  
 ה). קטין חרדי שקיה.  
 ר' זילא גולא הוה ועמרם  
 שוקי ע"י משה דנדיק  
 נפשה בתורה אדאס וקרן  
 ליה חריבא קטן שקי  
 (סנהדרין ל"ג ע"פ הגירסא  
 במג"ש).

וְלוֹקָה נִפְשׁוֹ. הַמְלֵמְדוֹ תוֹרָה קוֹנֵה לָבֶן: **לְעַר מַעֲרָה.** שֶׁנִּתְחַבְּאוּ שָׁם ר' שִׁשְׁמֵעוֹן בֶּן יוֹסִי ור' אֲלֵעָזָר בְּנוֹ י"ג שָׁנָה בְּנִמְס' שָׁבַת (דף נב:). **שִׁמְקָפָה** אֵת בָּנָיו. שֶׁהִיא רְגִיל לֵאמֹר אֶקְפָּה אֵת בְּנֵי אִי (שֶׁכִּשְׁכַּשְׁכַּשׁ) וּבְנֵי לֵמָּה לִיהִי בְּנֵי הָאִי. לְחֹזֶר עַל בְּנֵי אֲחֵרִים לְשֹׂאוֹל אִם יֵשׁ לוֹ בֶּן: **אִם הַשּׁוֹב** יִשְׂרָאֵל לְמוֹטֵב בְּתוֹכָהֶם וְאִשְׁיֵיכֶם אֵלַי וּלְפָנֵי תַעֲמוּד הַקִּבְ"ה אֲמַר לִי שֶׁאֲעֲמוּד וְאֲתַקִּים לְפָנָיו אִם אוֹכֵל לְהִשְׁכִּיכֶם: יִקָּר מוֹוֹל. ת"ח מַע"ה: **מִפִּיךָ וּמִפִּי וְרֹעֶךָ וּמִפִּי וְרֹעֶךָ** אֲמַר ה' מַעֲשֶׂה וְעַד עוֹלָם. הַקִּבְ"ה אֲמַר כֵּךְ אֵינִי עֹרֵב מַעֲשֶׂה שְׁלִי יִמּוֹשׁ עַד עוֹלָם: **אֲרַעְצֶיךָ** מַעֲשֶׂה. שֶׁלֹּא תַפְסוֹק תוֹרָה מִרְעוּ: **גִּמְרָא דְבַלְאִי.** גִּמְרָא שֶׁלֹּנוּ: **דִּלָּא** יִטְעֲרִידָהּ. כִּשְׁעָלָה לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לְלַמּוּד מִפִּי ר' יוֹחָנָן וְאִמּוּרָאִין שֶׁבָּאֵר יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר הִיוּ בְּנֵי מַחְלוּקָת וְנוֹחִין זֶה לָהּ כַּשֶּׁמֶן כְּדֹאמְרִי בַּסְּנֵהֲדִרִין (דף נד:). וּמִיִּשְׁבִּין אֵת הַטַּעֲמִים בָּלָא קוֹשִׁיּוֹת וּפְסִירוֹקִין: <sup>א</sup>קָטִין חֲרִיד שְׁקִי. דְּלֵאִישִׁי גוֹלָא הָוֵה: **דְּכֵר זֶה.** עַל מֵה אֲכָדָה הָאֶרֶץ: אֲמָרוּ

אמרו

מישג"א [מושג"א].  
פֶּטֶרֶת הַפֶּה (מחלה).